

wané Issa, kes keile innimesse - lapsed ar-
mastab, ka teile rohfeste pakkus; kui pat-
to - pimmedus ja rummalus wõimust teie üs-
le wõttis, ja teie jo siin ihho - põlves, pat-
to ja rummaluse läbbi, keigesugguse õunes-
tusse ja wõllesmuse sisse sattusite! Oh fui-
da läks südda kurwaks; et teile mitto ras-
ket foovma muidogi fandes, patto läbbi
onuva riiki ja hääda weel suremaks töllsite.
Ehk teie ei wõttaks ka sedda tullevat ei-
lo tähhele panna, kus Jummal iggaühbe
käte maktab temma tööd mõda, siis Pihbu-
tago leid emmeti se mapealne ello,
mis palto - ja rummaluse läbbi hukka
ja murja lähhab, sedda árratwallisseda, mis
ju bba siin ilmas teile heaks tulib, ja
sedda mihkada, mis kohhe suin teil kahjus
on. Arge siis pange rabbaks, kui
teile monned Juttud aian, ja nende sees
teile selgeteks teen, mis kahje, se rummal
partume, ja boleto ello, sadab! Wõtke
neid

neid hea melega punuda ja öppige neist,
patto, vannetus eest, ennast hoidma.

I.

Uhhhe sure fulla sees, maan - te ãres, sat
lahhe aasta eest, Halliko Tomas, sures
maefusses birmsa surma. Temma olli ri-
ka ja ioudsawa perrewannematte ainus
po'g, kes tedda targaste ja holega kauni - te
kasvunaid. Aeguste öppetosid nemmadi
tedda ramatut lugema ja moistma, öppeta-
sid ja sundisid tedda ka tööd teggema, hoid-
sid tedda, et ta kurja ei sanud paljo nähha,
egga kuuida, ja karristasiid tedda mahhest
ta, kui lapse! birmo tarvis läks. Nenda
kasvis temma kangeks; ja kui ta seitsmet-
teistkümmend aastad hakkas läima, pandi
tedda kirtto, öpperaja jure luggema. Öp-
peraja olli temma luggemisse - ja moistmis-
sega õiete hästi rabbul, ja wõtis tedda lau-
ale masto. Ei tännini olnud Tomal sünd,
eg-